

Mál nr. 462/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Vátryggingartaki ábyrgðartryggingar (A)

Skaðabótaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 5. desember 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 8. janúar 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi hrasað á sleipum flísunum á bökkum Ásvallalaugar á leið sinni frá heitum potti að búningssklefa 2. janúar 2023. M heldur því fram að Hafnarfjarðarbær sem er rekstraraðili laugarinnar sé skaðabótaskyldur gagnvart honum vegna saknæms og ólögmæts vanbúnaðar sem hafi orðið þess valdandi að M slasaðist illa og mjaðmagrindabrotnaði. M tekur fram að hann hafi dottið á miðjum sundlaugabakkanum undir brú sem liggur þvert yfir laugarsvæðið og legið á bakkanum þar til sjúkrabíll kom. Þá kemur fram að samkvæmt tölvupósti A hefðu farið fram lagfæringar á gólfhlísunum í nóvember 2022 og að þær hafi orðið nokkuð sleipari en áður en að M hefi ekki fallið á þeim stað sem lagfæringarnar voru. M vísar til reglugerðar nr. 814/2010, um hollustuhætti á sund og baðstöðum, sem sé ætlað að tryggja öryggi sundlaugargesta. Gönguleið M hafi ekki uppfyllt þann áskilnað um að gönguleið sé haldið frostfríum og öruggum. Þá er vísað til þess að A hafi borið að tilkynna slysið til Heilbrigðiseftirlits Hafnarfjarðar í samræmi við handbók Umhverfisstofnunar. Vísað er til þess að A hafi nær alfarið látið undir höfuð leggjast að tryggja að fullnægjandi gögn væru til staðar um orsakir og tildrög slyss M. Fyrir vikið, vegna þeirrar ríku ábyrgðar sem hvílir á rekstraraðilum sundlauga, verði að leggja til grundvallar framburð M um að umræddar flísar hafi verið hættulega sleipar og mun sleipari en gengur gerist og gera megi kröfu til.

Í bréfi V kemur fram að bótaskyldu sé hafnað á þeim grundvelli að slysið verði ekki rakið til saknæmrar og ólögmætrar háttsemi A eða annarra atvika sem hann ber skaðabótaábyrgð á. V tekur fram að ekkert í gögnum málsins sýni að starfsmaður hafi lýst því yfir að flísarnar væru mjög sleipar og að það væri alltaf einhver að detta þarna. Þá kannist engin starfsmaður við að hafa gefið slíka yfirlýsingu. V tekur fram að slysið hefði orðið fjarri þeim stað þar sem viðgerðin fór fram og því til staðfestingar voru lagðar fram myndir úr sundlauginni þar sem slysstaðurinn sé greinilega merktur. V telur því ágreiningslaust að slysið hafi gerst á umræddum stað en ótvírætt er að merkingar um hálkuáhættu eru vel sýnilegar á svæðinu. V hafnar þeirri staðhæfingu að flísarnar hafi verið sérstaklega hálar og að A hafi vanrækt skyldur sínar til að koma í veg fyrir hálku á flísunum. Þá bendir V á að M beri sönnunarbyrði fyrir því að sýna fram á að slysinu hafi verið valdið með saknæmri og ólögmætri háttsemi sem A beri ábyrgð á. Með höfnunarbréfi V hafi fylgt upplýsingar frá framleiðanda flísanna um að þær teljist uppfylla ströngustu staðla um hálkuþol. Þá kemur fram í bréfi V að A hafi gert slysaskýrslu vegna slyss M strax eftir slysið og sé sú skýrsla í gögnum málsins. Eyðublaðið sé í fullu samræmi við þá fyrirmynd af slysaskráningarblaði sem sé að finna í öryggishandbók Umhverfisstofnunar. Slysið hafi því verið réttilega skráð strax eftir að það gerðist og almennu verklagi fylgt í kjölfar slyssins. Þar sem ekki sé ágreiningur um hvernig slysið atvikaðist hefði skortur á tilkynningum ekki upplýst betur um málið og gæti ekki með neinum hætti leitt til þess að bótaskylda verði felld á A.

Álit.

Ágreiningur þessa máls snýst um það hvort slys M verði rakið til saknæmrar og ólögmætrar háttsemi A eða annarra atvika sem hann ber ábyrgð á. Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Í málskoti kemur fram að M hafi dottið á miðjum sundlaugarbakkanum undir brú sem liggur þvert yfir laugarsvæðið. Í meðferðarseðli bráðalækninga LSH 3. janúar 2023 kemur fram að M hafi verið kominn inn í búningssklefa þegar hann rann á hálum flísunum. Hins vegar

virðist ekki vera ágreiningur um hvar M datt eða hvernig fall hans bar að. Þá tekur A fram í tölvupósti að farið hafi verið í flísaaðgerðir í nóvember 2022 sem hafi ekki gengið eins og skyldi en þær flísar hafi verið á sundlaugarganginum við innganginn í búningssklefana, þ.e. fjarri þeim stað þar sem M datt. Með vísan til þess og að í gögnum málsins kemur fram að A tilkynnti slysið og er því ekki tilefni til að snúa sönnunarbyrði við. Eðli málsins samkvæmt geta flísar á sundlaugarbökkum verið blautar og þar af leiðandi hálar og gera verður ráð fyrir að sundlaugargestir séu meðvitaðir um það og fari varlega. Þá liggur fyrir í gögnum málsins að merkingar um hálku voru á þeim stað þar sem M féll sem og að upplýsingar liggja fyrir í málinu um að flísarnar standist próf um hálkuþol. Með vísan til framangreinds hefur M því ekki sýnt fram á að flísarnar hafi verið óvenjulega hálar og er V því ekki bótaskyld.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs A hjá V.

Reykjavík, 7 mars 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Heiða Óskarsdóttir